

הסטודנטים שם, אינה פחותה מהרגשות המפעמים בכל רחבי הגדה. "אנחנו אה" בים את הארץ שלנו", סיפרה סוריה רנאם בת ה-18 מחברון, הלומדת שנה ראשונה מדעים ומתמטיקה. יחד עם חבריה הציגה תלבושות פלסטיניות עממיות, בליווי שירי רים המייחלים לחופש ולשיחורור לאומי. "אנחנו רוצים לבנות כאן, בסלסטין, את המדינה שלנו. זאת תהיה מדינה סוציאל-ליסטית שיוויונית".

על דם

ואדמה

ב מיסגרת האירוע החגיגי ניתן היה לצפות בריקודים פלסטיניים, שהוצגו על רקע תפאורות מקוריות. בר מקום נערכה תערוכה של מוצגים הי מסמלים את המורשת הפלסטינית. בין השאר הוצגו כלי-עבודה חקלאיים עתי-קים. הוצגו אף כלי-בישול ואפייה שונים, והוקם אהל בדואי, על כל אביזריו.

באחת הפינות ישב סטודנט צעיר ליד שולחן עמוס שטרייכסוף ומטבעות מת-קופת המנדאט הבריטי. "השטרות האלה מוכיחים שאנחנו נמצאים בפלסטין ולא בישראל", אמר מוחמד מוסטאפה בן ה-20 מירושלים המזרחית, הלומד שנה ראשונה מדעים. "כאן מוצגים שטרות מ-1917 ועד 1948. על כולם כתוב פלסטין, אפשר ליי-מור מכך שהו שמו המקורי של המקום הזה. אנחנו, בני העם הפלסטיני, שייכים לכאן, וזכותנו להיות חופשיים על אד-מתנו".

כל הסטודנטים שהשתתפו באירוע נש-או על דש ביגדם סמל עגול קטן, שעליו היה כתוב "מועון פולקלור פלסטיני". רבים מהם הסתובבו בין המוני המבקרים שהגיעו למקום, והסבירו את משמעות המוצגים השונים וסימילותם. מרבית ה-

אם פלסטינית

סמיה יוניס אל-רגוב, בת ה-20, לומדת שנה שנייה ערבית, מחזיקה בידה תינוק, כסמל לאם הפלסטי-נית. הסטודנטים השתדלו לשקף את ההווי של עם.

הסטודנטית וואפה אל-טאה בת ה-20 מקלקליה, נושאת על דש ביגדה את סמל התערוכה, שעליו כתוב מועדון פולקלור פלסטיני, בתחתית הסמל מוצמדים ארבעה סרטים שהם בצבעי הדגל הפלסטיני.

מועדון פולקלור

אחד ממארגני האירוע הוא אחמד ג'א' בר אל-דרויש בן ה-23 מחברון, הלומד שנה ראשונה מדעים. "המטרה של האי-רוע הזה היא להוכיח כי הציוויליזציה הפלסטינית קיימת כאן במשך מאות ואלפי שנים", הסביר אחמד ג'אבר, שתפקידו להרצות על הלאומיות הפלסטינית בליווי תמונות ומוצגים. "העם הפלסטיני הוא בן הארץ."

"המשימה שלנו כיום היא להגיע לעצ-מאות לאומית. זאת נוכל לעשות רק אם נעמיק את הכרתנו הלאומית על-ידי הת-קרבות אל המורשת והמסורת שלנו. הרוח הלאומית עברה בקרב עמנו מדור לדור, מאז ומתמיד, והיא תמשיך להיות בקיר-בנו ותוביל אותנו אל השיחורור. החופש הוא עבורנו רק מילה, עד אשר נציג אותו!"

יוסי היימן

הנשיא

הדוקטור ג'וזף לובנפי-טין, המכהן חמש שנים כנשיא האוניברסיטה, נתן ברכתו לאירוע.

סטודנט רוקד לקול שירים המייחלים לחור-פש ולשיחורור לאומי, אותם השמיעו חב-ריו. הסטודנטים מאמינים כי החייאת הפולקלור הפלסטיני תתרום להבטחת הגדרת העמית. הם מתכוונים לקיים אירועים נוספים,

שירי חופש

אולם לא כל המוצגים בתערוכה היו מהעבר. מקום נכבד הוקדש גם להווי הנוכחי של הפלסטינים, הנתונים לשלי-טון ישראלי. כך הוצג במקום דגם של מחנה פליטים בומן עוצרי. מעל הדגם הוצב שלט שבו כתוב: "אסור להיכנס, אלא אם יש לך אישור מהמימשל הצב-אי!" על הדגם הופקדה נאג'ח דוקמק בת ה-21 מרמאללה, הלומדת שנה שנייה ער-בית. "בשבוע שעבר ירו החיילים היחור-דים באח שלי", סיפרה נאג'ח. "הוא נפצע, אך יצא מכלל סכנה. זהו ההווי שלנו בומן הזה."

מתה בגבורה וכולנו נשבעים להיות כמוה, ולאחוב את המולדת. אנחנו נמ-שיך לשאוף לשיחורור, וכך נקדש את קור-בנה!" בין הסטודנטים והמבקרים במקום נכח גם נשיא האוניברסיטה, הדוקטור ג'וזף לובנפטיין מארצות-הברית, המכהן בתפ-קידו מזה חמש שנים. "אני מאמין ש-אנשים צריכים להיות נאמנים וגאים בעב-רם", אמר הנשיא. "פה יש מוצגים הי מסמלים את העבר. על-ידי הצגתם יכיר-לים האנשים להדק את הקשר שלהם עם עברם ולהזדהות עימו."

מחול החרבות

נאסים מחמוד בן ה-23 מ-חברון, הלומד שנה שנייה מתמטיקה, מציג חרבות מסורתיות. בתערוכה הוצגו אף כלים חקלאיים. בטיסמה: עבודת האדמה מחזקת הקשר עם הארץ.

מבקרים היו ערבים מקומיים, אך נראו גם תיירים, שחלקם אף הביעו הזדהות. במרכז האולם שבו התקיימה התערוכה הוצב ציור ענק של תעריד אלי-בוטמה, הסטודנטית מאוניברסיטת בית-לחם, ש-נהרגה לפני כמה חודשים מיריות חייל ישראלי, בעת שהיתה בדרכה לאוניבר-סיטה (הגולם הזה 2249). "אנחנו לא נשכח את תערידו!" אמרה וואפה אל-טאה בת ה-20 מקלקליה. סטודנטית שנה שניה לעבודה סוציאלית ולאמנות. "מה שקרה לתעריד יכול לקרות לכל אחד מאיתנו. אבל מותה לא היה לשווא. היא